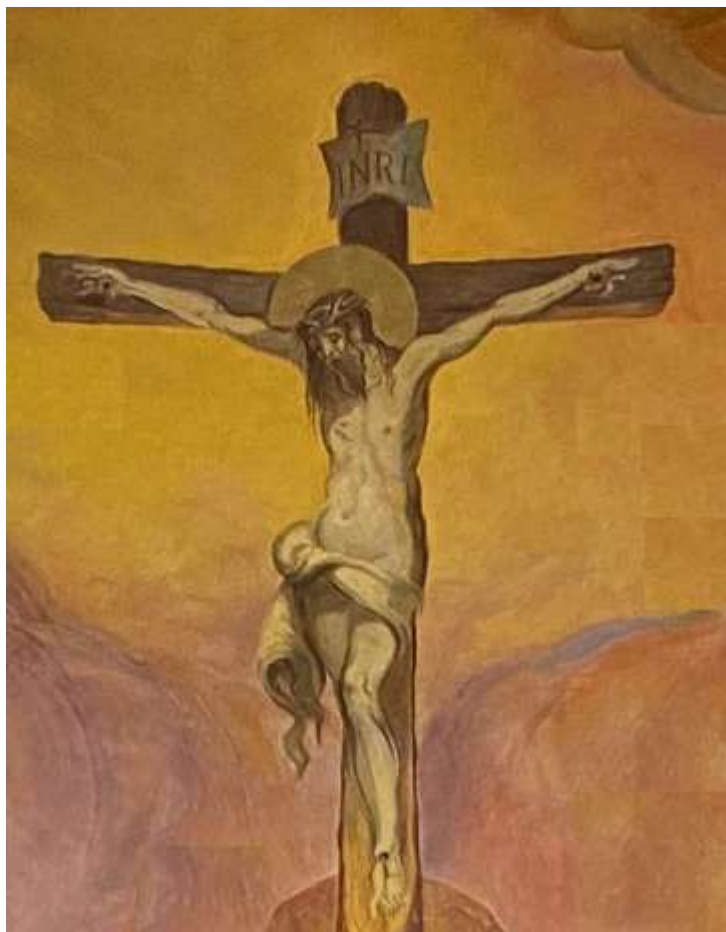

*„Ott áll a Bárány az Irgalom Trónján, a keresztfölött, megöltén,
és mégis élön,
megölhetetlen, halhatatlan Szeretet Ő, Ő az Örök Isten.
Téged szeretett - ez a keresztf.
Ezt érted meg, ha Jézus keresztfje elé úgy lépsz oda, hogy nem
képen látod, hanem a valóságban.
Nem szemekkel és nem szívvel, nem bölcselkedéssel és nem
erővel,
hanem valamilyen titokzatos, mélyről jövő, valamilyen sodró,
ellenállhatatlan,
odafönről vonzó kegyelemmel járulsz a Keresztfhez,
és eggyé olvadsz azzal a bölcsességgel, azzal a hatalmas erővel,
amely ott van a keresztfen: a Szeretettel.
Mert a Keresztf a Szeretet. Az Örök Szeretet Ő.”*

Virágvasárnap

Iz 50,4-7
Fil 2,6-11
Mk 14,1-15,47

Jézus nagy hanggal fölkiáltott és kilehelte lelkét.

A mai ünnep és az előttünk álló nagyhét eseményei odavezetnek bennünket Krisztus keresztre el, odaállítanak Jézus halála közelébe.

De nem úgy, ahogy azt általában megszoktuk, hiszen Krisztus keresztre ott van a környezetünkben,

ott van otthonaink falán, ott van az utak mentén.

Látjuk a keresztre feszített Krisztust képeken.

Most azonban nem képen,

hanem a valóságban visz bennünket oda a szent liturgia Krisztus halálához.

Úgy vezetnek oda bennünket ezek az ünnepek Jézus keresztségéhez,

hogy Jézus keresztségének élő valósága ott van a szemünk előtt.

Látjuk, ugyan nem szemünkkel, mégis megrendült lélekkel látjuk

Jézust a kereszten függeni, halljuk a nagy hangot.

Az utolsó hang Jézus ajkán: Beteljesedett.

És a mély csend: lehajtotta fejét.

Milyen dermesztő csend borul a mi lelkünkre is, mindazok lelkére, akik ott állnak e halál színe előtt.

Ott állunk Krisztus keresztségével szemtől szemben.

Ott állunk, és Jézus halálát szemléljük fedetlen tekintettel.

És ekkor, amikor megrendül a lelkünk e nagy hangtól, a kiáltástól,

ekkor, amikor olyan rettentő nagy súllyal ránk telepszik a csend, Jézus halálának csendje, mit tegyen ekkor az ember?

Az ember ott van a kereszt tövében. És vajon mit tehetne?

Vajon van-e szó, amit kimondhat emberi ajak? Vajon van-e magyarázat? Vajon van-e vigasztalás?

Vajon tudunk-e okokat felsorolni, vagy értelmet találni?

S amikor ránk telepszik a csend, Jézus halálának a csendje,

vajon van-e az emberi szívben érzés még, valamilyen érzés, ami erre a csendre felelne?

Mit tehet az ember? Egyetlen dolgot tehet meg.

Ajkát nem nyithatja beszédre, nincs magyarázat, és nincs mentség.

Szívében nem tud értelmet találni.

Egyetlen dolgot megtehet azonban, azt, amit az apostol tanácsol a Szentleckében: minden térd hajoljon meg az égben, a földön és az alvilágban, és minden nyelv magasztalja Istent.

Leborulni a Kereszt előtt, az élő, a valóságos Kereszt előtt, leborulni némán,

és ott lenni a Kereszt tövében. Átölelve a Keresztet, ott lenni mozdulatlan,

belegyökerezni a Keresztbe, csak lenni ott, Jézus halálának hatalmas csendjében.

S amikor elmerül az ember Jézus halálában, amikor eggyé válik Vele, összeforr
Krisztus keresztyével,
akkor nem magyarázatot keres többet, és vigasztalást sem kíván,
akkor nem emberi ajakkal, nem emberi szívvel,
hanem valamilyen egészen mélyről jövő énekkel,
valami hangtalan hanggal dicsőíteni kezdi az ember Istent,
és dicsőíti a Bárányt, aki odafönt van a kereszten, aki íme megölten, íme ott van a
kereszt Trónján.
Dicsőíteni és magasztalni kezdi az ember, mert akkor, amikor mélyen átölelte a
keresztet,
mert akkor, amikor a kereszttel mélyen eggyé forr az emberi lélek,
akkor megértette ebben a csendben, hogy ami történt itt, nem egyszerűen szörnyű
halál,
ami történt itt, az a magasztos Szeretet.
Krisztus keresztyén a Szeretet történt meg, a végtelen Szeretet, valóban valóságos,
Krisztus keresztyén az Isten valóban szeretett bennünket, minden ígérete igen lett, az
igen a Kereszt.
Igen, ez volt a hatalmas kiáltás Jézus ajkán, a nagy hang, a szeretetet kiáltotta Ő,
kikiáltotta a világra,
és hallani fogja ezt a hangot minden lélek, amíg ember él ezen a földön.
Mert ez a hang elhat a föld határáig, ez a hang az idők végéig nem halkul el.
A szeretetet kiáltotta Jézus, ez volt az Ő hatalmas vallomása a kereszten.
És a szeretetet tette meg, ez volt az Ő csodálatos Csodája.

*Ott áll a Bárány az Irgalom Trónján, a kereszt fölött, megölten, és mégis élőn,
megölhetetlen, halhatatlan Szeretet Ő, Ő az Örök Isten.*

Téged szeretett - ez a kereszt.

*Ezt érted meg, ha Jézus keresztye elé úgy lépsz oda, hogy nem képen látod, hanem a
valóságban.*

*Nem szemekkel és nem szívvel, nem bölcselkedéssel és nem erővel,
hanem valamilyen titokzatos, mélyről jövő, valamilyen sodró, ellenállhatatlan,
odafönről vonzó kegyelemmel járulsz a Kereszthez,
és eggyé olvadsz azzal a bölcsességgel, azzal a hatalmas erővel,
amely ott van a kereszten: a Szeretettel.*

Mert a Kereszt a Szeretet. Az Örök Szeretet Ő.

Igen, a Kereszt az Isten, a mi Istenünk ilyen: kereszt formája van, szeretet alakja.

Ezt érted meg, megérted a keresztet, és mit teszel akkor?

Térdet hajt minden ember.

Minden térd meghajol, és minden nyelv magasztalja az Istent.

Ámen.

2021. március 28.

Takács Gyula plébános atya